

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.108 van 9 december 1997
in de zaak A. 42.205/XII-230.**

In zake : Fortuné BREPOELS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98

tegen :

de Regie der Luchtwegen, vertegenwoordigd
door de Minister van Verkeerswezen en Over-
heidsbedrijven, thans de Minister van Ver-
voer.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat
Fortuné BREPOELS op 20 maart 1990 heeft ingediend om de
vernietiging te vorderen van het ministerieel besluit
van 19 januari 1990 waarbij hij op non-activiteit wordt
geplaatst zonder wedde en met verlies van zijn rechten
op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde
voor de periode van 24 februari 1981 tot en met 26 april
1987;

Gelet op het arrest nr. 60.310 van 19 juni
1996 waarbij de debatten worden heropend en het door de
Auditeur-generaal aangestelde lid van het Auditoraat
wordt gelast het onderzoek van de zaak volledig af te
doen;

Gezien het verslag overeenkomstig artikel 13
van de procedureregeling opgemaakt door Eerste Auditeur
F. GEENS;

Gelet op de beschikking van 3 september 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VAN HOUT, die loco Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN verschijnt voor verzoeker en van adjunct-adviseur L. CLOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur F. GEENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

I. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Bij ministerieel besluit van 4 augustus 1981 wordt ambtshalve en zonder opzegging een einde gemaakt aan verzoekers functie van eerste communicator ADP bij de Regie der Luchtwegen omdat verzoeker na hiertoe opgeroepen te zijn zijn dienst niet had hervat. Voor een goed begrip van de zaak weze genoteerd dat blijkens een beslissing van de Administratieve Gezondheidsdienst en

van de pensioencommissie verzoeker ongeschikt werd geacht om op een regelmatige wijze zijn dienst waar te nemen, en geschikt werd geacht voor een dienst in een niet lawaaierige omgeving, zijnde een omgeving waarin de geluidsterkte minder dan 65 decibels bedraagt. Ofschoon verzoeker wordt tewerkgesteld in lokalen waarvan na onderzoek werd aangetoond dat er geen gevaar is voor het gehoor van de werknemers en dat zelfs met open ramen het lawaai geen 65 decibels bereikt, meldt hij zich ziek met als motief geluidshinder. De behandelende arts vermeldt dat verzoeker kan werken in een niet-lawaaierig milieu. Verzoeker wordt alsdan bij telegram van 17 maart 1981 verzocht zijn dienst te hernemen, hetgeen hij evenwel nalaat te doen.

1.2. Dat besluit van 4 augustus 1981 wordt door verzoeker bestreden. Bij arrest nr. 27.428, van 16 januari 1987 wordt het bestreden besluit vernietigd, evenals het besluit, medegedeeld aan verzoeker bij schrijven van 16 december 1981 waarbij, na een nieuw onderzoek, de Minister weigert zijn besluit van 4 augustus 1981 te herzien. De Raad van State achtte het middel gestoeld op de schending van de artikelen 17, § 1, B, 1°, en 39, § 1, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gegrond doordat het voorstel tot ontslag van verzoeker werd gedaan door de Administrateur-generaal die tot de Franse taalrol behoorde.

De Raad van State oordeelde dat de overige twee middelen gestoeld enerzijds op "de dwaling omtrent zijn (verzoekers) toestand, verkeerde motivering en overschrijding van macht" anderzijds op de verkeerde toepassing van artikel 112, 4° van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel ongegrond waren.

1.3. Met een nota van 16 april 1987 vraagt de Minister van Verkeer de Regie verzoeker onmiddellijk

weer in dienst te nemen, dit op grond van voormeld vernietigingsarrest.

1.4. Op 27 april 1987 herneemt verzoeker zijn functie bij de Regie der Luchtwegen. Sinds het arrest van 16 januari 1987, heeft hij naar zijn zeggen bij de Regie der Luchtwegen aangedrongen, opdat zijn toestand voor de tussenperiode van 24 februari 1981 tot 26 april 1987 "geregulariseerd" zou worden.

1.5. Omdat blijkbaar aan verzoekers vraag geen gevolg wordt gegeven, dagvaart verzoeker op 11 maart 1988 de verwerende partij voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. De vordering strekt ertoe :

"verweester te veroordelen in betaling ener som van 19.375.919 fr. hoofdens achterstallige lonen, intresten, invaliditeitsgelden, vakantiegelden, verlies sociale voordelen en loonverlies, voorgesloten gerechtskosten, morele schadevergoeding, meer de gerechtelijke intresten vanaf de dagvaarding tot bij de effectieve betaling;

Voorbehoud te verlenen voor het vorderen van eindejaar premie vanaf 1981, het vorderen van regularisatie van de kinderbijslagen, het vorderen van loonverlies en dit vanaf 1.02.1988, en het vorderen van intresten op de achterstallige invaliditeitsuitkeringen;

Verweester te veroordelen om over te gaan tot regularisatie van de toestand van eiser, rekening houdend met zijn diploma van beroepsregent hoger secundair onderwijs, zijn anciënniteit en zijn medische toestand";

1.6. Bij vonnis van 9 juni 1989 verklaart de 24^e Kamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel de vordering toelaatbaar doch ongegrond met de overwegingen :

"Overwegende dat uit het arrest van de Raad van State onder andere volgt :

- dat verweester op niet regelmatige wijze een einde stelt aan de funktie van eiser; dat dit een fout is;
- dat de vernietiging enkel steunde op inbreuken op de taalwetgeving en niet op eventuele admi-

nistratieve onregelmatigheden in de relatie tussen de partijen;

- dat verweerster al het nodige deed om eiser werkomstandigheden te verschaffen aangepast aan zijn medische situatie;
- dat eiser onwettig afwezig was vanaf 24.2.1981 en dit gedurende meer dan 10 opeenvolgende werkdagen;

Overwegende dat de fout van verweerster geen rechtstreeks oorzakelijk verband heeft met de door eiser aangevoerde schade;

Overwegende dat immers buiten de reeds vermelde inbreuk op de taalwetgeving, geen fouten kunnen weerhouden worden ten laste van verweerster;

Overwegende dat veeleer eiser van slechte wil scheen te zijn door geen medewerking te verlenen aan de inspanning van verweerster om een aangepaste werkplaats te vinden;

Overwegende dat eiser er niet in slaagt om te bewijzen dat verweerster een fout heeft begaan die in rechtstreeks oorzakelijk verband staat tot zijn beweerde schade";

Tegen dat vonnis blijkt verzoeker hoger beroep te hebben aangetekend; die procedure blijkt nog hangende te zijn.

1.7. Bij ministerieel besluit van 19 januari 1990 wordt de administratieve toestand van verzoeker vastgesteld voor de periode van 24 februari 1981 tot en met 26 april 1987 : verzoeker wordt op non-activiteit geplaatst zonder wedde met verlies van zijn rechten op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde.

Onderhavig besluit maakt het voorwerp uit van het annulatieberoep.

1.8. Bij ministerieel besluit van 20 juni 1990 wordt met ingang van 1 januari 1990, aan verzoeker ambtshalve eervol ontslag verleend uit zijn functies.

2. Overwegende dat blijkens zijn enig annulatiemiddel verzoeker van oordeel is dat, om, na de vernietiging door de Raad van State van het besluit van 4 augustus 1981 waarbij aan zijn functie vanaf 24 februari 1981 een einde is gemaakt, hem opnieuw als

buiten dienst sedert 24 februari 1981 te kunnen beschouwen, de verwerende partij een "gelijkaardig" besluit had moeten nemen, een besluit dus waarbij opnieuw met ingang van 24 februari 1981 een einde aan zijn functie wordt gemaakt; dat zij daaruit concludeert dat nu de verwerende partij integendeel hem opnieuw in dienst heeft genomen, zij geen besluit vermocht te nemen om hem dan toch voor de periode van 24 februari 1981 tot 26 april 1987 als non-actief te beschouwen;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij inderdaad formeel geen beslissing heeft genomen waarbij opnieuw met ingang van 24 februari 1981 een einde aan verzoekers functie wordt gemaakt; dat ze echter wel impliciet heeft beslist hem zijn functie niet vanaf 24 februari 1981 terug te geven -en er dus na het vernietigingsarrest een tweede maal een einde aan te maken- door hem ingevolge de onder 1.3. gerelateerde beslissing pas voor de toekomst opnieuw in dienst te nemen; dat zeker sedert 11 maart 1988 verzoeker wist dat die beslissing moet inhouden dat hij alleen voor de toekomst als opnieuw in dienst werd beschouwd, dat ze dus de weigering inhield in te gaan op zijn onder 1.4. vermeld verzoek zijn toestand voor de periode van voor zijn wederindiensttreding te "regulariseren"; dat zoniet onbegrijpelijk is dat hij op 11 maart 1988 de rechtbank van eerste aanleg vroeg de verwerende partij te veroordelen om over te gaan tot de regularisatie van zijn toestand; dat verzoeker dus bij de Raad van State de vernietiging had moeten vorderen van de in de beslissing van 16 april 1987 geïmpliceerde weigering zijn toestand te regulariseren zoals door hem gevraagd; dat het nu bestreden besluit rechtens niets aan die weigering heeft toegevoegd; dat de vordering niet ontvankelijk is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen december 1900 zevenennegentig, door de XI^{de} kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.